

Fran KONCELAK

Tri pjesme

FRANU GALOVIĆU

*Živel jesi, pesme pisal.
Srca radost, bol i togo
Vu njih dal — kak da si znal,
Da Te ne bo — ne bo dogo.*

*Hudo vreme — rat krvavi,
Moral si i Ti pojti v boj.
Brat Te zgodi — smrt zadavi
Za gospocko volo — Frane moj.*

*Jesen blaga — grozdje zrelo
Diši slatko v goricač.
Žoto, rozno — crno, belo
Bere se i nosi vu putaj.*

*Noč je stigla — zvezde zlate.
Mesec Ti pri kleti baš je stal.
Zmislil se je morti na Te,
Pak se dale na pot dal.*

SI MI SAKAK DURAMO TE DANE

*Si mi sakak duramo te dane.
Gda gda lepe, optom gošče grde.
I žene so milne, dok so još mlade
Al stare so osorne i trde.*

*Čovek se nad čoveka prči, nadmeče.
Jen drugom je jalen i dela se špota.
A vreme to naše kak bujica teče.
Gadi mi se gadi, ta naša sramota.*

*Život nam takov čemeren baš je.
Od vajakada već slabog gnjete jaki.
Kak zdrapan bogec, tak i gizdav bogati
Mir našel bo saki vu svojoj raki.*

PRVA DETELINA

*Pripek jaki i sparina.
Se od žege zrak trepeče.
Nigdi vetra — sot tišina.
Žarko sonce strašno peče.*

*Krma friško pokošena
Baš je prva detelina.
Tak je lepa, još zelena
I suši se da milina.*

(Josip Fluksi: Guslar)